

mig at have ſin ſtore Betydning med Henſyn
 til, hvorledes man idag vil ſtemme, og det er,
 at naar man tager Andragendet i ſin Heel-
 hed, vil man finde, at det er gjennemtrængt
 af en ſtor Betfærdighed, hvoraf jeg her har
 fremſtillet Exempler, ſom kunne forges i et
 ikke ringe Udvalg. Foruden hvad der allerede
 er anført om de Truſler, der ſkulde være viſte
 efter Stemmegibningen, fortællendes der ſaaledes,
 at en viſ Præſt paa Dolland ſkal have viſt en
 viſ Udfærd, ſom, hvis han virkelig har brugt
 den, kun gaaer ud paa, at han har beſtræbt ſig
 for at faae Folk til at ſtemme paa Venſen,
 hvad han dog vel var lige ſaa berettiget til
 ſom de Andre, der ſøgte at fremme Hr. Lud-
 vigs Valg; endvidere fortællendes der en Hiſto-
 rie om en Mand, der hed Bødker, ſom man
 ſlet ikke kan hitte ud af, og endelig ender det
 Hele ret karakteriſtiſt med, at der efter Val-
 gets Proclamation fra Raadſtuen blev blæſt et
 Muſiknummer ud over de nedenuforſtaaende
 Vælgeres Hoveder. Der er derhos en Anke,
 ſom man ſynes at lægge ſtor Vægt paa, og
 ſom jeg derfor ſkal tillade mig noget nærmere
 at gjennemgaae. Det hedder ſaaledes: „I Hal-
 ſted Sogn er flere Gange Venſens Navn til-
 ført, naagtet vedkommende Vælgere ſtemte paa
 Ludvig. Denne Kjendsgjerning, ſom kan be-
 vidnes af Parcelliſterne Chriſten Rangelander,
 Henrich Chriſtensen i Uttersløv ſamt Wilhelm
 Flor i Halſted, maatte, ſynes det os, ene være
 tilſtrækkelig til at kuldkaſte hele Valgets Gyl-
 dighed“. Ja, det ſkulde man jo viſtnok ved
 første Diekaſt ſynes, men det er netop en af
 de Ting, ſom ikke er beviſt, og ſom ikke kan
 beviſes. Thi naar de, der føre Liſterne, ind-
 føre i dem Vælgerens Navn og den Candi-
 dats Navn, hvorpaa han har ſtemt, og dette
 derefter læſes op for Vælgeren, hvorledes ſkulde
 det da være muligt at oplæſe Navnet paa en
 anden Candidat end den, vedkommende Vælger
 havde ſtemt paa, uden at denne ſkulde have
 hørt det, medens derimod Andre ſkulde have
 hørt, at noget Saadant var ſteet? Jeg i det
 Mindſte kan ikke forſtaa det; jeg kan heller
 ikke begribe, hvorfor ikke den Vælger, der
 afgav ſin Stemme og hørte Dplæsning-
 en, iøieblikkelig proteſterede derimod, ligesom
 jeg heller ikke kan forſtaa, at den eller

de, der ſtode hos og hørte den ſeilagtige Op-
 læsning, undløbe ſtrax at proteſtere; jeg kan
 derfor ſlet ikke troe paa Noget af alt dette.
 Den eneſte mulige Forudſætning, hvorunder
 dette kunde have nogen Rimelighed, var den,
 at vedkommende Delegerede af Valgbeſtyrelſen og
 den paagjældende Vælger, der førte Stemme-
 liſten, vare Kjæltringer, der ſtode i Forbindelſe
 med hinanden og vilde bebrage; men naar man
 gaaer ud fra den Forudſætning, kunde man
 komme til det Reſultat, at der ikke var noget
 Rigsdagsvalg, der kunde erkjendes gyldigt.
 Naar det, ſom før anført, hedder, at denne
 Kjendsgjerning kan bevidnes af de og de Par-
 celliſter, hvad vil det ſaa ſige? For at denne
 Indſigelſe kan faae nogen Vægt, maa den jo
 enten komme fra dem, der paaftaa, at de ere
 galt tilførte paa Liſterne, eller ogsaa fra dem,
 der have hørt, at Andre ere blevne galt tilførte
 paa dem; men man kan ikke ſee, hvilket af diſe
 to Alternativer der har fundet Sted, ſaa alle-
 rede derved taber denne Klage Meget af ſin
 Betydning. Der er her fremdeles blevet paa-
 ſtaaet, at der var ſtemt af Uberettigede; der
 ſiges, at der idetmindſte var 4 Saadanne; det
 hedder fremdeles, at 5 ere beſlutne; lader os
 nu gaae ud fra, at de tvende før navngivne
 Vælgere ere blevne truede, da bliver det til-
 ſammen 11 Stemmer; men ſelv om ſaa var,
 vilde diſe 11 Stemmer ligeoverfor de 127
 ikke kunne have nogen Indflydelse paa Valgets
 Udfald, og gaaer man ud fra den Forudſæt-
 ning, at Candidaten ſkal bøde for de Feil, ſom
 uden hans Viden og Villie ere begaaede, troer
 jeg, at det vilde gaae ud over os Alle her i
 Folkethinget; thi ſaa kunde vi ſom ſagt vente,
 at vi aldrig i Ewighed fik nogen Rigsdag
 ſamlet.

Jenſen: Den ærede ſidſte Taler kom
 med en ſaadan Mængde morſomme Bemærk-
 ninger, der bleve modtagne med en ſaa almin-
 delig latter, at jeg troer, at de gjorde den
 Virkning, ſom de tilſigtede; jeg kan imidlertid
 ikke antage, at han med de Bemærkninger, han
 gjorde, har ſvækket, hvad jeg i det Væſentlige
 har ſagt. Den ærede Rigsdagsmand har be-
 rørt en Mængde Punkter i Andragendet, ſom
 jeg har ladet uomtalte, og det var alſaa aldeles